

کتاب دانیال — شماره یکصد و بیست و چهار

افشای دانیال ۱۱:۴۰ — بررسی نبوی مشابَهت‌های تاریخی و رویدادهای آینده

Jeff Pippenger

2024-03-08

ما وقت می‌گذاریم تا ساختار فصل پازدهم دانیال را، در حالی که به آیهٔ چهل می‌پردازیم، بیان کنیم. آیهٔ چهل، به این معنای نبوی، همتای آیهٔ چهاردهم فصل هشتم دانیال است: همان‌گونه که نوری که مسیح، به‌عنوان شیر سبط یهودا، در سال ۱۷۹۸ مَهر آن را گشود، بر دانیال ۸:۱۴ مبتنی بود، به همان‌سان نوری که او در سال ۱۹۸۹ مَهر آن را گشود، بر آیهٔ چهل مبتنی بود.

چنان‌که در مقاله‌ای پیشین بدان اشاره کردیم، هرچند عملاً به آن نپرداختیم، هنگام به‌کارگیری روش‌شناسی بارانِ آخر «حکم بر حکم»، آیهٔ چهل دو خط متمایز را مطرح می‌سازد، زیرا زمان آخر را هم برای جنبش فرشتهٔ اول و هم برای جنبش فرشتهٔ سوم دربر دارد.

وقتی زمان آخر آیهٔ چهل را در سال ۱۷۹۸، و زمان آخر آن را در سال ۱۹۸۹، در کنار هم قرار می‌دهیم، درمی‌یابیم که دانیال باب هشت، آیهٔ چهارده، با دانیال باب یازده، آیهٔ چهل، هم‌راستا است، زیرا هر دو معرف آن دانشی هستند که در تاریخ نبوی سه فرشتهٔ مکاشفهٔ چهارده مهرگشایی می‌شود. همچنین این دو از این جهت به یکدیگر مرتبط‌اند که آیهٔ چهارده رؤیای «mareh» از «ظهور» ناگهانی مسیح به هیکل است، و آیهٔ چهل رؤیای «chazon» از دو هزار و پانصد و بیست سال تاریخ نبوی. یکی نقطه‌ای در زمان است، و دیگری دوره‌ای از زمان.

یکی نمایانگر احیا و تطهیر هیکل است، و دیگری نمایانگر ویرانی و پایمال شدن هیکل. یکی نمایانگر دو هزار و سیصد سال است، و دیگری نمایانگر دو هزار و پانصد و بیست سال. یکی به‌وسیلهٔ نهر اولای نمایش داده شده است، و دیگری به‌وسیلهٔ نهر حداقل. یکی نمایانگر انسانیت است، و دیگری نمایانگر الوهیت. اگر آیهٔ چهل در پیوند با آیهٔ چهارده به‌درستی فهمیده شود، به‌طرزی شگفت‌انگیز عمیق است. ۱۷۹۸ نمایانگر کار الوهیت است، و ۱۹۸۹ نمایانگر طغیان انسانیت.

ما در مقالهٔ پیشین تشخیص دادیم که توصیف غلبهٔ پادشاه شمال بر سه مانع، به‌گونه‌ای متوالی ترسیم شده است؛ اما کاربرد واقعی رویدادهای به‌تصویرکشیده‌شده باید با دقت اعمال گردد، زیرا آیات چهل و دو تا چهل و چهار، در واقع با آیهٔ چهل و یک هم‌راستا هستند، که همان قانون یکشنبه‌ای است که به‌زودی در ایالات متحدهٔ آمریکا خواهد آمد. در همان‌جاست که اتحاد سه‌گانه تحقق می‌یابد، و همان‌جا نیز پیام فریادِ بلندِ «شرق» و «شمال» آغاز می‌شود.

در دانیال یازده، دانشجویان ادونتیست در طی سال‌ها دریافته‌اند که دانیال در ترسیم‌های خود از روم، از شیوه‌ای مشخص بهره می‌گیرد. اوریا اسمیت در کتاب Daniel and Revelation به این نکته اشاره می‌کند. دانیال نخست نشان می‌دهد که روم چگونه زمام جهان را به دست می‌گیرد، و سپس در آیات بعدی به آغاز آن تاریخ بازمی‌گردد، تسخیر سیاسی را مشخص می‌سازد، و بیان می‌کند که روم در همان تاریخ، با قوم خدا چگونه تعامل می‌کند. سپس سرانجام نشان می‌دهد که روم چگونه به پایان خود می‌رسد. اصلی که دانیال به کار می‌برد، «تکرار و بسط» نامیده می‌شود.

থেকে চল্লিশি হয়ছে করা চহ্নতি পদে পঁয়তাল্লিশি থেকে চল্লিশি কৌশলটি ধাপরে-তনি এই প্রক্রিয়াটি ধাপরে-তনি এই করার অধিকার পৃথিবীকে সমগ্র রোম আধুনিকি পদে ততোল্লিশি, যান ফরিে প্রসঙ্গে পদরে একচল্লিশি দানয়িলে পদে চুয়াল্লিশি তারপর; হয়ছে করা শনাক্ত

এবং, হয় করা ঘোষণা দ্বারা পতাকার হাজারে চ্যুতললিশি লক্ষ এক তখন" সংবাদ "সেই যখন
ক্রোধে মহা জন্ম করার ধ্বংস সম্পূর্ণরূপে ও বনিষ্ট বহুজনকে তখন পোপতন্ত্র যখন
অনুগ্রহকাল মানবীয়, পদে এক অধ্যায়ের দ্বাদশ এবং, পদে পঁয়তাল্লিশ তারপর। হয় অগ্রসর
নকিটে পরবর্তে পবিত্র মহামিন্‌বতি ও মধ্যে সমুদ্রসমূহের, সময় হওয়ার সমাপ্ত
না থাকে কেউ করার সাহায্য তাকে যে হয় উপনীত পরণিততি এমন পোপতন্ত্র

در آیه سی دانیال یازده، آغاز تاریخی را می‌یابیم که خواهر وایت آن را کلمه به کلمه تا آیه سی و شش
نقل می‌کند، و سپس می‌نویسد: «صحنه‌هایی مشابه آنچه در این آیات توصیف شده است، رخ خواهد
داد.» آیات سی و سی و یک به ترتیب، گذار تاریخی از روم بت‌پرست به روم پاپی را به عنوان
پادشاهی‌های چهارم و پنجم نبوت کتاب مقدس مشخص می‌کنند. آیه سی و یک تاریخی را توصیف
می‌کند که نشان می‌دهد چگونه روم پاپی در سال ۵۳۸ بر تخت زمین نشاند شد.

سی و ولک هک تسای نامزد دوشای می‌یاسانش هک یزی چی نی‌ت‌سخن، مکی و یس‌های رد
ت‌س‌ا‌خ‌ر‌ب‌ت‌ی‌پ‌اپ‌زا‌ت‌ی‌ام‌ح‌ه‌ب ۴۹۶ لاس‌رد، (ی‌زورم‌ا‌ه‌س‌ن‌ارف) ا‌ه‌ا‌ک‌ن‌ارف‌ه‌اش‌دا‌پ
ن‌ی‌د) م‌ز‌ی‌س‌ی‌ل‌و‌ت‌ا‌ک‌ن‌ا‌ه‌ن‌پ‌ی‌ت‌س‌ر‌پ‌ا‌ت‌ب‌ه‌ب‌ر‌ا‌ک‌ش‌آ‌ی‌ت‌س‌ر‌پ‌ا‌ت‌ب‌زا‌س‌ی‌و‌ول‌ک‌س‌پ‌س
(ا‌د‌ل‌ی‌ت‌ول‌ک‌ش‌ر‌س‌م‌ه‌ا‌ت‌ی‌پ‌اپ‌ن‌د‌ی‌ش‌ک‌ر‌ب‌ف‌ق‌و‌ا‌ر‌د‌و‌خ‌ی‌ه‌اش‌دا‌پ‌ت‌خ‌ت‌ه‌ا‌گ‌ن‌آ‌.‌د‌ی‌ا‌ر‌گ
ی‌وز‌اب‌و‌ا‌ری‌ز،‌د‌و‌ب‌ه‌د‌ش‌ل‌ی‌ث‌م‌ت‌«ن‌ا‌وز‌اب‌»‌ه‌ب‌س‌ی‌و‌ول‌ک‌،‌ه‌ی‌آ‌ن‌آ‌ر‌د‌.‌د‌ر‌ک‌ن‌ی‌م‌ز‌ت‌خ‌ت‌ه‌ب
،‌ت‌ف‌ر‌گ‌ه‌د‌ه‌ر‌ب‌ه‌ا‌گ‌ن‌آ‌ه‌ک‌ی‌ر‌ا‌ک‌ه‌ب‌ا‌ر‌ش‌ی‌و‌خ‌ی‌ل‌ا‌م‌ن‌ا‌و‌ت‌ی‌وز‌اب‌و‌ی‌م‌ا‌ظ‌ن‌ت‌ر‌د‌ق
داد‌ص‌ی‌ص‌خ‌ت‌.

کار آغازین کلوویس نمایانگر کار همه پادشاهان اروپای پیش‌تر بت‌پرست بود که مقدر بودند، با گشوده
شدن تاریخ، گونه‌گون پشتوانه‌ها را برای فاحشه روم فراهم آورند. کلوویس، و پس از آن فرانسه، از
سوی کلیسای کاتولیک به لقب «نخست‌زاده کلیسای کاتولیک» و نیز «بزرگ‌ترین دختر کلیسای
کاتولیک» مسح شد. او نماد نخستین پادشاهی از میان پادشاهان بسیاری بود که با فاحشه صور زنا
کردند.

در این معنای نبوی، کلوویس به وسیله اخاب نمود یافته بود؛ همان که او نیز با ایزابل زنا کرده بود (که
در کتاب مکاشفه نماد کلیسای کاتولیک است)، و نیز پادشاه برتر ده سبط بود؛ چنان که کلوویس نیز به
نماد برتر ده شاخ (نگاه کنید به دانیال، فصل هفتم) روم بت‌پرست بدل شد. آن پادشاهان اروپا
سرانجام فاحشه بابل را بر تخت زمین برقرار خواهند ساخت. از این حیث، اخاب و کلوویس هر دو
نمایانگر ایالات متحده هستند که در ایام آخر با پاپیت زنا می‌کند.

رونالد ریگن زنا را آغاز کرد، و این آخرین رئیس‌جمهور خواهد بود که آن نه پادشاه دیگر سازمان ملل را
نیز وادار می‌کند همان عمل را مرتکب شوند. ریگن در زمان پایان، در سال ۱۹۸۹، رئیس‌جمهور بود؛
از این رو، از لحاظ نبوی، او باید نماینده آخرین رئیس‌جمهور در تاریخ باشد که در زمان او آن نه پادشاه
دیگر همان عمل را به انجام می‌رسانند، زیرا عیسی همواره پایان یک چیز را با آغاز یک چیز به تصویر
می‌کشد. ریگن شخصیتی رسانه‌ای، ثروتمند و نامدار بود که به سبب شیوه گفتار خاص خود بسیار
شناخته می‌شد؛ او در آغاز در حزب دموکرات بود، اما سرانجام به حزب جمهوریخواه پیوست.

در آیه سی و یکم، بازوانی که نمایانگر پاپیت بودند، مقدس قوت را نجس می‌ساختند. از دیدگاه نبوی،
مقدس قوت برای هم روم بت‌پرست و هم روم پاپی، شهر روم بود. این بر این واقعیت مبتنی است
که هر دو روم برای دوره‌ای معین از شهر روم فرمان راندند، و هنگامی که از شهر روم حکومت
می‌کردند، عملاً شکست‌ناپذیر بودند.

روم بت پرست فرمانروایی سیصد و شصت ساله خود را در نبرد آکتیوم، در سال ۳۱ پیش از میلاد، آغاز کرد. دانیال فصل یازدهم، آیه بیست و چهار، مشخص می‌سازد که ایشان نیرنگ‌های خود را از دژ خویش، یعنی شهر روم، برای «یک زمان» پیش‌بینی می‌کردند. یک «زمان» نبوی عبارت است از سیصد و شصت سال، و سیصد و شصت سال پس از نبرد آکتیوم، جایی که آنتونی و کلئوپاترا شکست خوردند، کنستانتین از شهر روم به شهر قسطنطنیه کوچ کرد و دوران شکست‌ناپذیری روم بت پرست به پایان رسید.

جب پوپائی روم کے لیے تیسری جغرافیائی رکاوٹ (گاتھ) سنہ 538 میں شہر روم سے نکال دی گئی، تو پوپائی روم کی برتری پر مبنی بارہ سو ساٹھ سالہ حکمرانی شروع ہوئی اور 1798 تک جاری رہی، جب پوپ کو شہر روم سے ہٹا دیا گیا، یوں پوپائی حیوان کو وہ پیشین گوئی کے مطابق مہلک زخم پہنچا؛ اور اگلے ہی سال، 1799 میں، وہی پوپ (وہ عورت جو حیوان پر سوار تھی) اسیری میں مر گیا۔

بازوہا (کلوویس) کہ نمائندہ پاپیت بودند، می‌بایست مقدس حصن را آلوده سازند، و کنستانتین آن کار را با این‌که از دیدگاه فلسفی شهر را شهری فروتر از قسطنطنیه معرفی کرد آغاز نمود، و از آن نقطه به بعد، جنگ آن تاریخ کہ به دست دشمنان روم به پیش برده می‌شد، همواره بر حمله به شهر روم متمرکز بود، و تا سال 476، دیگر هرگز هیچ بازمانده واقعی رومی در آن شهر فرمانروایی نکرد، تا سال 538 کہ آن شهر برای روم پاپی مقدس حصن گردید.

ایہاب، کلوویس و فرانسه، نمونہ ایالات متحدہ هستند، و مقدس قوت ایالات متحدہ، قانون اساسی ایالات متحدہ است. آن سند، سندی الہی است و نشانہ‌ای در تاریخ نبوی بہ شمار می‌آید. از زمانی کہ رونالد ریگان در تاریخی کہ بہ سال 1989 منتهی شد، از پاپیت حمایت کرد، قانون اساسی پیوستہ تحت حملہ‌ای مداوم و فزاینده بودہ است؛ همان‌گونہ کہ مقدس قوت در اضمحلال و سقوط روم بت پرست چنبن بود. هنگامی کہ قانون یکشنبہ کہ بہ زودی در ایالات متحدہ خواہد آمد، بہ اجرا گذاشتہ شود، قانون اساسی بہ طور کامل سرنگون خواہد شد. از زمان ریگان تا آن قانون یکشنبہ، تاریخ سال‌های 330 تا 538 تکرار می‌شود. در سال 538، پاپیت بر تخت نشاندہ شد، و بدین‌سان، شفای زخم مہلک آن در آن قانون یکشنبہ را بہ صورت نمادین مجسم می‌سازد.

دورہ‌ای از زمان رونالد ریگان تا قانون یکشنبہ، دورہ‌ای نبوی است کہ بہ طور مشخص بہ وسیلہ کلام نبوی خدا معین شدہ است. «بازوان» کہ بہ وسیلہ کلوویس نمایاندہ شدہ‌اند، همچنین می‌بایست «قربانی دائمی» را از پادشاہی پیش‌تر بت پرست امپراتوری روم برمی‌داشتند. دین امپراتوری از همان آغاز یکسرہ بت پرستانہ بود، و کلوویس کار جایگزین ساختن دین بت پرستی آشکار را با دین کاتولیکی آغاز کرد، کہ چیزی جز بت پرستی در پردہ نیست.

ایالات متحدہ هنگامی کہ در قانون یکشنبہ‌ای بہ زودی آمدنی، نشان اقتدار پاپی را بہ اجرا درمی‌آورد، دین پروتستانتیسزم را بہ طور کامل کنار می‌نہد؛ زیرا تنها تعریف واژہ «پروتستان» این است کہ بہ روم اعتراض کند. اگر نشان اقتدار روم را بپذیرید، دیگر بہ روم اعتراض نمی‌کنید. در کتاب عاموس، باب سہ، آیہ سہ، عاموس این پرسش بلاغی را مطرح می‌کند: «آیا دو نفر می‌توانند با ہم راہ بروند، مگر آنکہ ہم‌راہ باشند؟»

«در جنبش‌هایی کہ اکنون در ایالات متحدہ در جریان است تا برای نہادہا و رسوم کلیسا پشتیبانی دولت را فراہم سازد، پروتستان‌ها در پی گام‌های پاپ‌گرایان می‌روند. بلکہ بیش از آن، آنان در را می‌گشایند تا پاپیت در آمریکای پروتستان آن برتری‌ای را کہ در دنیای کهن از دست دادہ است، باز یابد.» نزاع عظیم، 573.

جب سنہ 508 میں بت پرستی کے مذہب کو سلطنت کے سرکاری مذہب کے طور پر ہٹا دیا گیا، تو یہ اس بات کی تمثیل تھی کہ وہ روک، جس کا ذکر پولس نے دوم تھیسلسنیکوں کے باب دو میں کیا ہے، ریاستہائے متحدہ میں عنقریب آنے والے اتوار کے قانون کے وقت مرد گناہ کے ظاہر ہونے سے پیشتر ہٹا دی گئی تھی۔ کھلے عام بت پرستانہ مذہب کی محکومی، جو کیتھولکیت کے پوشیدہ بت پرستانہ مذہب میں منتقل ہوئی، فوراً واقع نہ ہوئی؛ اور تاریخ میں اس کا آغاز سنہ 496 میں کلووس کے کیتھولک مذہب قبول کرنے سے نشان زد ہے، اور سنہ 508 تک یہ پوری طرح انجام کو پہنچا۔

پس، از سال های ریگان، از 1989 آغاز شده، تا قانون یکشنبه که به زودی خواهد آمد، پروتستانتیسم اصیل در ایالات متحده به طور کامل مهار خواهد شد. در آن زمان، قانون اساسی، «ملجأ قوت» برای ایالات متحده، واژگون خواهد شد، و کار چهارم «بازوان» آیه سی و یکم به انجام خواهد رسید، زیرا «بازوان» آنگاه پاپیت را، چنان که در سال 538 واقع شد، بر تخت زمین خواهند نشاند.

هنگامی که پاپیت در سال ۵۳۸ بر تخت نشست، روایت در دانیال از توصیف این که پاپیت چگونه جهان را به تصرف خود درآورد، به موضوع این که پاپیت در آن تاریخ چگونه قوم خدا را مورد آزار و جفا قرار داد، تغییر جهت می دهد. در آیه چهاردهم از باب دهم دانیال، جبرئیل به دانیال اعلام کرده بود که مقصود از رؤیایی که در شرف ارائه آن بود، این است که نشان دهد «در ایام آخر چه بر قوم خدا واقع خواهد شد.»

اکنون آمده ام تا تو را از آنچه در ایام آخر بر قوم تو واقع خواهد شد آگاه سازم؛ زیرا این رؤیا هنوز برای روزهای بسیار است. دانیال ۱۰:۱۴

آیات سی و دو تا سی و شش همان آیاتی هستند که خواهر وایت به طور مستقیم می گوید تکرار خواهند شد، و این آیات آزار و جفای دوران حکومت هزار و دویست و شصت ساله پاپیت را توصیف می کنند؛ از زمانی که در سال 538 بر تخت نشانده شد، تا هنگامی که در سال 1798 زخم مهلک خود را دریافت کرد.

अपने लोग जो परन्तु करेगा भ्रष्ट से बातों चुपड़ी-चकिनी वह उन्हें, करेगे दुष्टता वरिद्ध के वाचा जो और शक्ति को बहुतों वे हैं समझदार जो से मैं प्रजा और करेगे। पराक्रम और रहेंगे दृढ़ वे हैं जानते को परमेश्वर वे जब और रहेंगे। गरिते द्वारा के लूट और, बंधुआई और, आग और, तलवार तक दनीं बहुत वे तौभी; देगे मलि उनसे साथ के बातों चुपड़ी-चकिनी लोग से-बहुत परन्तु; मलिंगी सहायता सी-थोड़ी उन्हें तब, गरिगे ,जाएं कएि उजले और, जाएं कएि शुद्ध और, जाएं जांचे वे ताक, गरिगे ही कतिने से मैं समझदारों और जाएंगे। अनुसार के इच्छा अपनी राजा वह और है। हुआ ठहरा लएि के समय नयित अभी यह क्योंकि; तक समय अनूत के देवताओं और, ठहराएगा बड़ा को आप अपने से देवता एक हर और, बढ़ाएगा को आप अपने वह और; करेगा ;रहेगा सफल तक तब जाए हो न पूरी अवध की क्रोध तक जब और, बोलेगा बाते अद्भुत वरिद्ध के परमेश्वर । 11:32-36 दानियेल होगा। पूरा वही है गया ठाना जो क्योंकि

این آیات، جفای دوران قرون تاریک را توصیف می کنند، و سپس آیه سی و شش مشخص می سازد که پاپیت تا زمانی کامیاب خواهد شد که نخستین غضب خدا بر ضد پادشاهی شمالی اسرائیل در سال 1798 به انجام برسد. دانیال نخست نشان داد که چگونه پاپیت بر تخت زمین نشانده شد، سپس چگونه پاپیت با قوم خدا تعامل کرد، و آنگاه سقوط نهایی پاپیت را بیان نمود. آیات چهل تا چهل و سه از دانیال یازده مشخص می سازند که چگونه پاپیت زمام جهان را به دست می گیرد؛ سپس آیه چهل و چهار مشخص می سازد که چگونه او قوم خدا را در ایام آخر آزار می رساند؛ و آنگاه آیه چهل و پنج مشخص می سازد که چگونه او به فرجام نهایی خود می رسد، بی آنکه کسی یاری اش کند.

واژه عبری «حقیقت» به وسیله آن زبان دان شگفت انگیز بدین گونه پدید آمد که نخستین، سیزدهمین و آخرین حرف الفبای عبری را در کنار هم نهاد تا واژه «حقیقت» را بسازد. سیزده نماد عصیان است، و

نخستین نمایانگر آخرین است.

آیت سی و یکم پایان روم بت پرست را به عنوان چهارمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس توصیف می کند، و آیت سی و ششم پایان روم پاپی را به عنوان پنجمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس مشخص ساخت. میان نخستین توصیف سقوط روم و واپسین توصیف سقوط روم، آن شورش قرار دارد که در این بازه تاریخی میان آغاز و انجام، با کشتار میلیون ها تن از قوم خدا به دست پاپیت نمود یافته است. کاربرد این آیات، امضای «حقیقت» را بر خود دارد.

آیات چهل تا چهل و پنج، که به وسیله آیات سی تا سی و شش ترسیم شده اند، با سقوط پاپیت آغاز می شوند و با سقوط پاپیت پایان می پذیرند. در میانه این تاریخ که از سال ۱۷۹۸ آغاز شده و تا پایان مهلت توبه امتداد می یابد، شورش روم جدید قرار دارد که بار دیگر قوم خدا را به قتل می رساند. کاربرد این آیات نیز مهر «حقیقت» را بر خود دارد، و این آیات با یکدیگر هم سو می شوند تا دو شاهی را فراهم آورند که «حقیقت» را استوار می سازند؛ و هر دو خط، روم را توصیف می کنند، که همان نمادی است که «رؤیا را استوار خواهد ساخت».

و در آن زمان ها بسیاری بر ضد پادشاه جنوب برخوانند خاست؛ و نیز ستمگران قوم تو سر برخوانند افراشت تا رؤیا را استوار سازند؛ اما سقوط خواهند کرد. دانیال 11:14.

پدیده نبوی ای که دانیال در باب یازدهم به کار می برد، تنها به آیات سی تا سی و شش، و سپس چهل تا چهل و پنج محدود نمی شود. آیات چهارده تا نوزده نشان می دهند که چگونه روم بت پرست زمام جهان را به دست گرفت؛ سپس آیات بیست تا بیست و چهار نشان می دهند که روم بت پرست با قوم خدا چگونه رفتار کرد؛ و از آیه بیست و چهار تا آیه سی، سقوط روم بت پرست بیان شده است.

آیه چهارده آغاز روم بت پرست است و آیه سی پایان روم بت پرست. در تاریخی که در میان این دو به تصویر کشیده شده است، روم بت پرست به عنوان مصلوب کننده مسیح شناخته می شود؛ از این رو، شورش بخش میانی این آیات را به عنوان «حقیقت» مشخص می سازد. آلفا و امگا امضای خود را سراسر فصل یازدهم کتاب دانیال نهاده است.

آیه چهل دربردارنده تاریخی است که از سال های رونالد ریگان آغاز می شود و اتحادی را که میان رئیس جمهور ایالات متحده و مرد گناه برقرار شد، مشخص می سازد. این آیه بر دوره ای معین دلالت دارد که با قرار گرفتن پاپیت بر تخت زمین، همان گونه که در سال ۵۳۸ بود، به پایان می رسد. این امر تصادفی نیست که کلوویس، پادشاه فرانک ها، که همان فرانسه امروزی است، نماد ایالات متحده باشد. کلوویس پیش نمونه ریگان بود. ریگان نماد پروتستانیسم بود، چنان که کلوویس نیز نماد بت پرستی بود.

نبردی که در آن کلوویس، پادشاه فرانک ها، به کاتولیسیم گروید، نبرد تولیپاک بود (که به نام های نبرد زولپیش یا نبرد کلن نیز شناخته می شود). این نبرد در سال ۴۹۶ میلادی رخ داد. کلوویس در آن زمان مشرک بود، اما در جریان نبرد، هنگامی که چنین می نمود که نیروهایش در معرض شکست اند، برای یاری به خدای مسیحی همسر کاتولیک خود دعا کرد و نذر نمود که اگر پیروز از میدان بیرون آید، به مسیحیت بگردد. کلوویس این نبرد را برد، و در نتیجه، او و بخش قابل توجهی از جنگاوران فرانک او به کاتولیسیم گرویدند؛ رویدادی که نقطه ای مهم در مسیحی شدن فرانک ها به شمار می آید.

رونالد ریگان، که خود را پروتستان می دانست، تصریح کرد که انگیزه اش برای تشکیل یک اتحاد محرمانه با پاپ روم این بود که یقین داشت اتحاد جماهیر شوروی همان ضد مسیح پیشگویی کتاب مقدس است. ریگان در نبرد خود علیه اتحاد جماهیر شوروی سابق، بی آنکه سردرگمی خود را درباره این که ضد مسیح کیست تشخیص دهد، به ضد مسیح پیوست.

«کسانی که در فهم کلام دچار سردرگمی می‌شوند و از درک معنای ضد‌مسیح بازمی‌مانند، بی‌گمان خود را در صف ضد‌مسیح قرار خواهند داد.» Kress Collection, 105.

ایالات متحده نمادی نبوی دوگانه است، چنان‌که به‌وسیله دو شاخ وحش زمین به تصویر کشیده شده است. فرانسه نیز نمادی نبوی دوگانه است، چنان‌که به‌وسیله سدوم و مصر در فصل یازدهم مکاشفه نمایان شده است. فرانسه نخست‌زاده پاپیت است، و ریگان، که نماینده ایالات متحده بود، در ایام آخر نخستین آن ده پادشاه فصل هفدهم مکاشفه بود که با فاحشه‌ صور، که از سال 1798 به فراموشی سپرده شده بود، زنا کرد. او در زمان آخر در 1798 به فراموشی سپرده شد، اما در زمان آخر در 1989 آغاز می‌کند که به یاد آورده شود.

کلوویس، رهبر فرانسه، آغازگر دوره‌ای از زمان بود که به قرار گرفتن پاپیت بر تخت در سال ۵۳۸ انجامید؛ جایی که پاپیت سپس در شورای اورلئان قانونی برای یکشنبه وضع کرد. ریگان، رهبر ایالات متحده، آغازگر دوره‌ای از زمان بود که به سوی آن پیش می‌رود که پاپیت بار دیگر بر تخت زمین در قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد، قرار گیرد.

فرانسه آن قدرت دوگانه‌ای است که پاپیت را در سال ۵۳۸ بر تخت نشانند، و فرانسه، به‌وسیله ژنرال برتیه از جانب ناپلئون، در سال ۱۷۹۸ پاپیت را از تخت فرو افکند. ایالات متحده در ایام آخر پاپیت را بر تخت می‌نشانند، و ایالات متحده، به‌عنوان پادشاه برتر آن ده پادشاه، سرانجام «او را ویران و عریان خواهد ساخت، و گوشتش را خواهد خورد، و او را به آتش خواهد سوزانید.»

آیه چهل، تاریخچه آیه سی‌ویک را در بر دارد و نشان می‌دهد که عمل بازنشانیدن پاپیت بر تخت زمین، به‌وسیله دوره زمانی‌ای به تصویر کشیده شده است که با رونالد ریگان آغاز می‌شود و با آخرین رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا پایان می‌یابد. آن رئیس‌جمهور نهایی، به‌واسطه ریگان نمونه‌وار پیش‌نمایی شده خواهد بود، زیرا عیسی همواره پایان را با آغاز به تصویر می‌کشد.

در آیات نخستین دانیال یازدهم، آن تاریخ نبوی بیان شده است (آیه ۲)، و ما تاریخی را می‌یابیم که پیش از تاریخ پادشاهی یونان واقع شد. یونان نمادی است از سازمان ملل متحد و حکومت جهانی واحد آن ده پادشاه مذکور در مکاشفه هفده. آیه ۳ در دانیال یازدهم، اسکندر کبیر را معرفی می‌کند، و آیه ۲ نمایانگر تاریخی است که در روزهای آخر، پیش از حکومت جهانی واحد قرار دارد.

در آیه نخست، جبرئیل به‌سادگی بیان می‌کند که در آغاز پادشاهی مادها و پارس‌ها، داریوش را تقویت کرده بود؛ اما جبرئیل در فصل دهم نزد دانیال آمده بود، در زمانی که کوروش پارس، نه داریوش مادی، در آن هنگام فرمان می‌راند. پس از آنکه جبرئیل به‌روشنی آن پادشاهی را به‌عنوان یک پادشاهی نبوتی دوگانه مادها و پارس‌ها به هم پیوند می‌دهد (چنان‌که فرانسه و ایالات متحده نیز چنین‌اند)، سپس تاریخی را معرفی می‌کند که بر پادشاهی جهانی اسکندر کبیر پیشی می‌گیرد.

و اکنون حقیقت را به تو نشان خواهم داد. اینک، هنوز سه پادشاه در فارس برخوانند خاست؛ و چهارمین از همه ایشان بسیار دولتمندتر خواهد بود؛ و او به قوت خویش از رهگذر ثروتش، همگان را بر ضد مملکت یونان برخواند انگیخت. دانیال ۱۱:۲

الفا و امگا همواره پایان یک چیز را همراه با آغاز آن به تصویر می‌کشد، و آیه دوم به تاریخی اشاره دارد که پیش از اعمال حکومت تک‌جهانی قرار دارد؛ همان‌گونه که در پادشاهی یونان اسکندر کبیر نمادین شده است. آیه دوم، خطی از نبوت درباره ایالات متحده است که، به‌عنوان قدرت دوشاخ ایام آخر، به‌وسیله قدرت دوگانه مادها و پارس‌ها و نیز به‌وسیله فرانسه نمونه‌وار شده است. این آیه پادشاهانی را معرفی می‌کند که در ایام آخر نمونه رؤسای‌جمهور ایالات متحده خواهند بود؛ آنان که پیش از حکومت تک‌جهانی سه‌گانه اژدها، وحش و نبی کاذب، برخوانند خاست. کلوویس، به‌عنوان

نخستین رئیس‌جمهور در آغاز تاریخی که به بازنهادن ضد مسیح بر تخت می‌انجامد، با ریگان موازات داشت.

از زمان کورش، در دانیال یازده، سه پادشاه خواهند بود و پس از آنان چهارمی خواهد آمد که از همه ایشان بسیار توانگرتر خواهد بود. داریوش نخستین پادشاه امپراتوری ماد و پارس بود، و کورش، که در زمانی حکومت می‌کرد که دانیال تاریخ را از جبرئیل دریافت کرد، دومین پادشاه بود. پس از کورش چهار پادشاه خواهند آمد؛ بنابراین، چهارمین پادشاهانی که پس از او می‌آیند، ششمین پادشاه خواهد بود.

ششمین پادشاه، ثروتمندترین پادشاه خواهد بود، و آن رئیس‌جمهور ثروتمند (پادشاه)، همگان را بر ضد قلمرو یونان برخواید انگیزد. رؤسای‌جمهور از زمان ریگان عبارت بوده‌اند از: بوش اول، کلینتون، بوش دوم، اوباما؛ پس ششمین، و ثروتمندترین، پادشاه ترامپ خواهد بود. آن پادشاه (رئیس‌جمهور) قلمرو یونان (جهانی‌گرایان) را «برخواید انگیزد». تعریف این عبارت عبری، «بر انگیزدن»، بسیار روشن‌گر است.

عبری وه لفظ جس کا اس آیت میں ترجمہ "بھڑکانا" کیا گیا ہے، ایک ابتدائی مادہ ہے جس کے معنی "بیدار کرنا" یا "جاگ اٹھنا" ہیں۔ اُس تاریخ میں جس کی تمثیل سائرس کے بعد چوتھے حاکم سے کی گئی ہے، ایک ایسا صدر برپا کیا جائے گا جو ہر دوسرے صدر سے کہیں زیادہ دولت مند ہوگا، اور اپنی قوت اور اقتدار کے ذریعہ یونان کے خلاف ایک "بیداری" پیدا کرے گا۔ یونان، جو عالمگیریت، ترقی پسندی اور "ووک ازم" کی علامت ہے، چھٹے اور نہایت دولت مند صدر کی تاریخ میں نمایاں کر دیا جائے گا۔ وہ تمام کرہ ارض کی سلطنت کو ترقی پسند "ووک ازم" اور عالمی تسلط کے تنازع پر بیدار کر دے گا۔

بیداری نسبت بہ جنبش «ووکیسم» مترقی، کہ در دوران ریاست‌جمهوری ثروتمندترین رئیس‌جمهور پدید می‌آید، با شاخ جمهوریخواہ رخ می‌دهد، درست در همان زمانی کہ بیداری ده باکرہ در شاخ پروتستان بہ وقوع می‌پیوندد.

در مقالہ بعدی، بررسی خود را درباره دانیال، باب یازدهم، آیہ چهل ادامه خواهیم داد.

«با وجود افول گسترده ایمان و دینداری، در این کلیساها پیروان حقیقی مسیح وجود دارند. پیش از فرود آمدن نہایی داوری‌های خدا بر زمین، در میان قوم خدا چنان احیایی از پارسایی نخستین پدید خواهد آمد کہ از زمان رسولان تاکنون دیدہ نشدہ است. روح و قدرت خدا بر فرزندان او ریختہ خواهد شد. در آن زمان بسیاری خود را از آن کلیساهایی جدا خواهند ساخت کہ در آنها محبت این جهان جای محبت خدا و کلام او را گرفتہ است. بسیاری، چہ از خادمان و چہ از مردم، با شادی آن حقایق عظیمی را خواهند پذیرفت کہ خدا مقرر داشتہ است در این زمان اعلام شوند تا قومی را برای آمدن دوم خداوند آمادہ سازند. دشمنان جان‌ها آرزو دارد این کار را باز دارد؛ و پیش از آنکہ زمان چنین حرکتی فرا رسد، خواهد کوشید یا وارد کردن بدلی تقلبی از آن جلوگیری کند. در آن کلیساهایی کہ بتواند آنها را زیر قدرت فریبندہ خود درآورد، چنین وانمود خواهد کرد کہ برکت خاص خدا فرو ریختہ شدہ است؛ آنچه آشکار خواهد شد، چیزی خواهد بود کہ گمان می‌رود علاقہ‌ای عظیم بہ دین است. انبوهی بہ وجد خواهند آمد کہ خدا بہ‌گونه‌ای شگفت‌انگیز برای آنان عمل می‌کند، حال آنکہ این عمل از روحی دیگر است. شیطان در پوششی دینی خواهد کوشید نفوذ خود را بر جهان مسیحیت گسترش دہد.» جدال عظیم، ۴۶۴.